

Til Socialborgmester Mikkel Warming og Socialudvalget
Københavns Kommune

d. 05-02-2008

Ang. Gaderummet og alvorlige konsekvenser for brugergruppen ift. det nye tilbud

Kære Socialborgmester og Socialudvalg Københavns Kommune

Som bruger af Gaderummet skriver jeg til jer, i forsøg på at få skabt en dialog med jer, om konflikten mellem Gaderummet og Gaderummets brugere på den ene side og Københavns Kommune på den anden side.

Når jeg søger en sådan dialog er det særligt på baggrund af den del af konflikten og problemstillingen, der omhandler den nye institution som af Københavns Kommune ønskes etableret for Gaderummets brugere. Som gjort opmærksom på tidligere, lægges der med denne plan op til grundlæggende ændringer af Gaderummet. Ændringer af en sådan alvorlig karakter, at brugerne i realiteten ikke vil kunne bruge det nye tilbud.

Det er i den forbindelse vigtigt at klargøre at Gaderummets brugere, primært består af unge marginaliserede der er udstødt andre steder fra, i almindelige kommunale hjælpetilbud og institutioner og herberger.

Deres adfærd og problemstillinger kunne ikke rummes eller afhjælpes der, af forskellige grunde, bl.a. at de fornødne kompetencer hertil ikke var tilstede, men særligt da tilbuddet indeholdt de traditionelle og socialpædagogiske rammer og tilgange, der konfliktede med den unges behov og adfærd, også den unges historie og opvækst med denne tilgang, som det eneste, og deraf følgende problemkompleks med socialpædagogikken, der "bare har været for meget". Af samme grund har det været en konflikt i sig selv at forsøge at nå den unge med socialpædagogikken, når det selv er en del af problemstillingen hos den unge. Dette er der i øvrigt forsket i.

Gaderummets unge har typisk tidligere været hele vejen rundt i det etablerede system og mødt de samme barrierer, hvorfor gaden, stofferne, kriminaliteten, prostitutionen og banderne blev levevejen, om det så var ved udstødelse eller ved eget valg.

Netop fordi der var en sådan "restgruppe" der ikke kunne nås, rummes hjælpes andre steder, opstod Gaderummets alternative tilbud, med sin alternative pædagogiske tilgang til den unge – det socialpsykologiske arbejde. Et andet koncept, eller diskurs om man vil. Denne tilgang konflikter ikke med den unge, hvorfor det er lykkedes Gaderummet at kunne gøre gode resultater, som andre ikke har kunnet præstere. Også derfor er Gaderummet de unges eneste sted, hvorfor det også er dybt beklageligt at Københavns Kommune har haft et ønske om at afvikle Gaderummet. Særligt når jeg har læst at flere af Socialudvalgets medlemmer, har rost den alternative pædagogik og gerne så den bevaret.

Nu ønsker Københavns Kommune at etablere et nyt tilbud for Gaderummets brugere. Heri vil man indføre socialpædagogikken for de unge – igen. Det fremgår dels af planen, dels af brev fra direktør Sven Bjerre af 4. juni 2007 til Gaderummets brugere. Man søger således at indføre de selv samme rammer for Gaderummets unge, som stødte dem ud andre steder. Det er noget af et konfliktfyldt paradoks – ikke mindst for brugerne, der ikke kan bruge denne traditionelle pædagogik, eller omvendt, uanset hvilken grad af brugerinvolvering eller "højt til loftet" man putter ind i den. Jeg vil

gerne understrege at jeg er sikker på at det nye tilbud er udformet velmenende og ikke har nogen intentionen om at støde brugerne ud, men ud fra det foreliggende er det nærmest en naturlig følge at det vil gå den vej.

Jeg ser en meget stor konflikt i dette i forhold til brugerne og deres fremtid, da der som bekendt ikke er andre steder der kan honorere de særlige behov og ikke-behov hos Gaderummets brugere.

Jeg må i øvrigt rydde den misforståelse af vejen, om at, som det står skrevet, at Missionen blandt Hjemløse og Askovgården, der udgør Partnerskabet, har erfaring med målgruppen. Dette er ikke tilfældet idet at det bl.a. er herfra unge fra Gaderummet er blevet stødt ud eller ikke kunne rummes eller der var ikke de rette kompetencer til at få den relevante hjælp.

Jeg må endvidere afvise at der blot skulle være tale om en "ubegrundet mistillid og angst for det nye", fra brugernes side i forhold til det nye tilbud, eller tale om misforståelser omkring det nye tilbud.

I den forbindelse er det også vigtigt at Socialudvalget er klar over at der er mange unge i Gaderummet, der har behov for den psykolog-hjælp de modtager i Gaderummet. Der er primært tale om intensive psykologiske rådgivningsforløb, også med samme socialpsykologiske tilgang som tidligere nævnt. Da Gaderummet havde midler var der ca. 70 unge fast tilknyttet sådanne forløb, nu er der ca. 35. Derudover benyttes denne rådgivning også af mange andre unge i Gaderummet, mere løst end fast, når behov opstår, eller ved særlige og /eller akutte problemstillinger.

Gaderummets brugere står, ifølge planen om det nye tilbud, til at få afbrudt og miste disse forløb, som ellers er en afgørende hjælp for at de kan fungere og en væsentlig grund hvorfor de har søgt Gaderummet og kunnet trives deri. I det nye tilbud vil der være tilknyttet en psykolog 1-2 gange om ugen på faste dage. Jeg og de andre brugere i Gaderummet har meget svært ved at se hvorledes det nye tilbud vil kunne honorere de behov for intensiv psykolog-hjælp der er hos denne store gruppe af unge fra Gaderummet. Dette udgør også en del af konflikten, at der er nogen af brugerne der ikke længere kan få den hjælp som de ønsker og har behov for, og som de selv har valgt, og havde mulighed for at vælge. Med kendskab til brugerne, står det klart at det vil få alvorlige konsekvenser, både her og nu, og for deres fremtidige trivsel hvis de mister dette tilbud, hvilket også begrundes den utilfredshed med og mistillid til det nye tilbud, som flere af Gaderummets brugere har ytret for udvalget og forvaltningen, både mundtligt og skriftligt.

Endelig er brugernes tillidsforhold til de ansatte særligt afgørende, hvorfor det også for fleres vedkommende, der i forvejen hænger i en tynd tråd, vil betyde et knæk med alvorlige konsekvenser, at medarbejdergruppen pludselig ikke er der mere. Og jeg mener ikke det er rimeligt at bede brugerne om forståelse for og overbærenhed med at deres tilbud ændres så radikalt, og at de ikke i fremtiden kan få den hjælp, de får nu og at der fremover ikke skal være plads til dem – trods at de selv har været med til at bygge Gaderummet op fra bunden.

Ud fra det foreliggende, er det nye tilbud langt fra på tilsvarende præmisser som det nuværende Gaderummet, og vil ikke kunne honorere de behov der er hos Gaderummets brugere. Hvilket også flere med faglig ekspertise har gjort opmærksom på. Grundideen og forudsætningen for at de kan fungere og rummes i Gaderummet, falder sammen.

Også derfor er der naturligvis en reel og låst konflikt mellem brugerne og det nye tilbud, som er uløselig ganske enkelt fordi de ikke matcher hinanden. Det ligger så at sige i strukturen af det planlagte, at det vil konflikte, hvorfor også konflikten naturligvis bliver optrappet, når Københavns

Kommune efter min opfattelse har søgt at presse de unge til at tage imod det nye tilbud, som de kan se, de ikke kan bruge.

Når der ikke er et andet sted, der kan tage sig af Gaderummets unge, er det meget svært at se andre muligheder end at de vil falde tilbage til deres gamle liv, stofferne, kriminaliteten, isolationen og banderne, hvor Gaderummet kunne samle dem op, og rumme dem som det eneste sted.

Ingen brugere har eller har haft et ønske om at konflikten skal eskalere, og som jeg er sikker på heller ikke ønskes fra Københavns Kommunes side, hvorfor også flere af Gaderummets unge har søgt at formulere sig for forvaltningen og udvalget, i håb om en forståelse. For de har samtidig heller ikke haft et ønske om igen at leve i de rammer der udstødte dem andre steder, og har også set en umulighed deri.

Og det er bl.a. pga. at dette altafgørende paradoks, at jeg ønsker at der etableres en dialog med Socialudvalget med henblik på en bevarelse af Gaderummet, da brugerne ellers står til at blive taberne i sagen. Og det ved jeg at ingen har et ønske om.

Jeg vil derfor bede Socialudvalget om at drøfte sagen, med henblik på en dialog og genoptagelse af samarbejdet. Jeg henviser i den forbindelse til brev af 14. januar 2008 til Socialforvaltningen hvor Gaderummet bestyrelse anmoder om et møde med Socialforvaltningen. Jeg håber at et sådant møde vil blive bakket op af Socialudvalget.

Med venlig hilsen

Kent Iversen
Bruger af Gaderummet